Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3002/92

z dnia 16 października 1992 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji

(Dz.U. L 301 z 17.10.1992, str. 17)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 75/93 z dnia 18 stycznia 1993 r.	L 11	5	19.1.1993
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1938/93 z dnia 19 lipca 1993 r.	L 176	12	20.7.1993
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 770/96 z dnia 26 kwietnia 1996 r.	L 104	13	27.4.1996

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3002/92

z dnia 16 października 1992 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2046/92/EWG ([2]), w szczególności jego art. 12 ust. 4 oraz art. 26 ust. 3, uwzględniając również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

reguły wspólnotowe odnoszące się do różnych sektorów objętych wspólną organizacją rynków rolnych przewidują stosowanie systemu interwencyjnego;

niektóre produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mogą podlegać szczególnemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia; należy ustanowić system kontroli zapewniający, że wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia tych produktów nie ulegają zmianie;

rozporządzenie Komisji nr 569/88 ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2919/92/EWG ([4]), ustanawia wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji; w związku ze znoszeniem kontroli i formalności na wewnętrznych granicach, a także w związku z dalszymi zmianami rozporządzenia (EWG) nr 569/88, jak również do celów jasności i skuteczności administracyjnej, odnośne przepisy powinny zostać przeformułowane;

w przypadku gdy kontrola ta jest sprawowana przez dwa lub więcej Państw Członkowskich, należy zastosować rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2823/87 z dnia 18 września 1987 r. w sprawie dokumentów obowiązujących do celów stosowania środków wspólnotowych dotyczących kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia towarów ([5]);

właściwe jest wyznaczenie innych organów, jak również organów celnych właściwych w zakresie wydawania egzemplarza kontrolnego T5 oraz kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów pochodzących z rezerw interwencyjnych;

w celu uproszczenia i skuteczności właściwe jest, aby po wykonaniu niezbędnych kontroli egzemplarz kontrolny T5 odsyłać bezpośrednio do agencji, która przyjęła zabezpieczenie; w przypadku gdy dana sprawa dotyczy dwóch lub więcej Państw Członkowskich, egzemplarze kontrolne T5 muszą być przesłane bezpośrednio przez każde z Państw Członkowskich do agencji, która przyjęła zabezpieczenie;

wydaje się pożądane, w celu uproszczenia procedur administracyjnych, zapewnienie większej elastyczności niż ta, na którą pozwala egzemplarz kontrolny, w przypadku gdy wywóz dokonywany jest zgodnie z systemem ustanowionym w tytule X rozdział I rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 ([6]), które przewiduje, że w sytuacji, gdy przewóz ma swój początek wewnątrz Wspólnoty, a kończy się poza nią, w urzędzie celnym posterunku granicznego nie trzeba wykonywać żadnych formalności;

([1]) Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
([2]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 1.
([3]) Dz.U. L 55 z 1.3.1988, str. 1.
([4]) Dz.U. L 292 z 8.10.1992, str. 11.
([5]) Dz.U. L 270 z 23.9.1987, str. 1.
([6]) Dz.U. L 132 z 16.5.1992, str. 1.

▼B

nieproporcjonalna liczba zmian Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 569/88 powoduje konieczność skreślenia tego Załącznika i uzasadnia konieczność stosowania odniesień przewidzianych w innych rozporządzeniach;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia, bez uszczerbku dla szczegółowych odstępstw przewidzianych w regułach wspólnotowych odnoszących się do niektórych produktów rolnych, wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych, zgodnie z:

— artykułem 12 rozporządzenia (EWG) nr 136/66 (oleje i tłuszcze),

— artykułami 5 i 25 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1418/76 ([1]) (ryż),

— artykułami 6-9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 ([2]) (mleko i przetwory mleczne),

— artykułem 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68 ([3]) (wołowina i cielęcina),

— artykułem 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 727/70 ([4]) (surowiec tytoniowy),

— artykułami 7, 8 i 28 rozporządzenia Rady nr 2727/75 ([5]) (zboża),

— artykułem 6 rozporządzenia Rady nr 2759/75 ([6]) (wieprzowina),

w przypadku gdy produkty te podlegają szczególnemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia pod pojęciem „wysyłki" rozumie się wysłanie towarów z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego, a pod pojęciem „wywozu" wysłanie towarów z jednego Państwa Członkowskiego poza obszar celny Wspólnoty.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do:

— produktów sprzedawanych na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 ([7]) (owoce i warzywa),

— produktów sprzedawanych na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 426/86 ([8]) (przetwory owocowe i warzywne),

— produktów sprzedawanych na podstawie art. 37 i 40 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 ([9]) (wino/alkohol).

4. Do celów niniejszego rozporządzenia Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU) jest uważana za jedno Państwo Członkowskie.

Artykuł 2

1. Poczynając od chwili ich pobrania z zapasów interwencyjnych, a kończąc na stwierdzeniu, że rzeczywiście podlegały przewidywanemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia, produkty określone w art. 1

([1]) Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 1.
([2]) Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.
([3]) Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24.
([4]) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 1.
([5]) Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.
([6]) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.
([7]) Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 1.
([8]) Dz.U. L 49 z 27.2.1986, str. 1.
([9]) Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1.

▼B

podlegają kontroli, obejmującej kontrolę bezpośrednią, kontrolę dokumentów i kontrolę księgową, przez wyznaczone organy kontrolne, zwane dalej „właściwymi organami kontrolnymi".

W celu zapobiegania wszelkiej dyskryminacji na podstawie pochodzenia produktów każde Państwo Członkowskie wyznacza dla każdego specjalnego środka lub określonej części tego środka jedną instancję kontrolną zajmującą się sprawdzaniem wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia danych produktów, bez względu na ich pochodzenie (ze Wspólnoty lub krajowe).

▼M1

Jednakże przez okres ►M2 10 miesięcy ◄ od dnia 1 stycznia 1993 r. Państwa Członkowskie mogą utrzymać swoje istniejące organy kontroli dla każdego szczególnego środka lub jego części.

▼B

2. Państwa Członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że:

— kontrola określona w ust. 1 została wykonana,

— produkty objęte interwencją nie zostały zastąpione innymi produktami.

Środki te stanowią w szczególności, że:

— przedsiębiorstwa wykorzystujące produkty objęte skupem interwencyjnym lub przetworzone produkty objęte skupem interwencyjnym, na przykład podczas operacji zakupu, sprzedaży, składowania, transportu, przeładunku, przepakowania, obróbki lub przetwarzania poddają się wszelkim niezbędnym środkom kontroli lub nadzoru oraz prowadzą księgowość umożliwiającą właściwym władzom przeprowadzanie wszelkiej kontroli, jaką organy uznają za niezbędną,

— produkty określone w tiret pierwszym tego akapitu są składowane i przewożone oddzielnie niż inne produkty, tak aby możliwa była ich identyfikacja.

Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach przez nie podejmowanych na podstawie tego ustępu.

3. Procedurę stosowania egzemplarza kontrolnego T5 określonego w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2823/87 stosuje się, gdy kontrola określona w ust. 1 ma być przeprowadzona w części lub w całości:

— w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym dokonano wycofania produktów z zapasów interwencyjnych,

lub

— w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym złożono zabezpieczenie.

Egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany i stosowany zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2823/87, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

4. W sytuacji gdy zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) sprzedająca agencja interwencyjna nie wydaje egzemplarza kontrolnego T5, zobowiązana jest dostarczyć polecenie wycofania. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wydanie wypisu polecenia wycofania.

Polecenie wycofania lub wypis przedkłada zainteresowana osoba właściwemu organowi kontrolnemu.

Artykuł 3

1. a) Egzemplarz kontrolny T5, określony w art. 2 ust. 3, jest wydawany przez:

— sprzedającą agencję interwencyjną, w przypadku gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego w takim stanie, jak w chwili ich pobrania z zapasów interwencyjnych, zwanym dalej „stanem niezmienionym",

lub

▼B

— właściwy organ kontrolny, w przypadku gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego po ich przetworzeniu,

lub

— urząd celny wywozu:

— na podstawie przedstawienia polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną, w sytuacji gdy produkty objęte interwencją są wywożone w stanie niezmienionym i mają przekroczyć terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich,

— na podstawie przedstawienia dokumentu kontrolnego wydanego przez właściwy organ kontrolny i stwierdzenia, że przetworzenie zostało dokonane pod kontrolą, w sytuacji, gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wywożone po przetworzeniu i mają przekroczyć terytorium jednego lub więcej pozostałych Państw Członkowskich.

W przypadku gdy w zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) ([1]) nr 1055/77 produkty są składowane w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym jest usytuowana sprzedająca agencja interwencyjna, ta agencja interwencyjna wystawia lub zleca wystawienie na własną odpowiedzialność egzemplarza kontrolnego T5.

Państwa Członkowskie mogą:

— zezwolić, aby wyznaczony w tym celu organ wydawał egzemplarz kontrolny T5 zamiast sprzedającej agencji interwencyjnej,

— podjąć decyzję o zezwoleniu upoważnionym posiadaczom produktów objętych interwencją na wydawanie egzemplarza kontrolnego T5 na odpowiedzialność agencji interwencyjnej. Upoważnienie wydaje się posiadaczowi po spełnieniu warunków określonych w art. 17-24 rozporządzenia (EWG) nr 2823/87 *mutatis mutandis*.

W tych przypadkach wydanie egzemplarza podlega uprzedniemu przedłożeniu polecenia wycofania.

b) Polecenie wycofania oraz dokument kontrolny, określone w lit. a), noszą numer seryjny i zawierają:

— opis produktów, zgodnie z treścią pola 31 egzemplarza kontrolnego T5, określonego w art. 2 ust. 3 a także, w miarę potrzeby, wszelką inną informację konieczną w celach kontroli,

— liczbę, rodzaj, oznaczenia i numery przesyłek,

— masę brutto i masę netto produktów,

— odniesienie do stosowanego rozporządzenia,

— informacje mające występować w polach 104 i 106 egzemplarza kontrolnego T5, w szczególności numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną.

Dokument kontrolny powinien zawierać numer egzemplarza kontrolnego T5 lub poprzedniego polecenia wycofania.

Polecenie wycofania i dokument kontrolny są w posiadaniu organu celnego wywozu.

c) Strona zainteresowana wypełnia oryginał oraz dwie kopie egzemplarza kontrolnego T5. Organ wydający egzemplarz kontrolny T5 wysyła, tytułem informacji, kopię tego dokumentu do agencji, w której złożono zabezpieczenie, na podstawie art. 5, zachowując jego kopię.

([1]) Dz.U. L 128 z 24.5.1977, str. 1.

▼B

d) Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany do zainteresowanej osoby lub jej przedstawiciela, który z kolei przedkłada go właściwemu organowi kontrolnemu w Państwie Członkowskim wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia.

2. Po należytym złożeniu podpisu przez właściwy organ kontrolny w Państwie Członkowskim wykorzystania lub miejsca przeznaczenia, oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany bezpośrednio do agencji, w której złożono zabezpieczenie określone w art. 5.

Pełną nazwę i adres agencji, w której złożono zabezpieczenie, podaje zainteresowana osoba w polu B egzemplarza kontrolnego T5.

3. W przypadku gdy tylko część produktów wymienionych w egzemplarzu kontrolnym T5 spełnia ustalone wymagania, właściwy organ podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanym „kontrola wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia" ilość produktów spełniających te warunki oraz datę lub daty przeprowadzonych operacji.

Artykuł 4

Dowód na to, że wymagania dotyczące kontroli określonej w art. 2 ust. 1 są przestrzegane, jest dostarczany w następujący sposób:

a) dla produktów, których wycofanie z zapasów interwencyjnych oraz wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostały skontrolowane przez organ tylko jednego Państwa Członkowskiego — przez przedłożenie dokumentów określonych przez to Państwo Członkowskie;

b) dla produktów, których wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organy jednego lub więcej Państw Członkowskich innego niż państwo, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych — za pomocą wszystkich egzemplarzy kontrolnych T5 wydanych w celu kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia, należycie poświadczonych i zatwierdzonych przez właściwe organy kontrolne;

c) dla produktów, których wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organy Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych oraz jednego lub więcej innych Państw Członkowskich — za pomocą dokumentów określonych w lit. a) i b);

d) dla produktów, w odniesieniu do których formalności wywozowe oraz opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty miały miejsce w Państwie Członkowskim ostatecznego przetworzenia i złożenia zabezpieczenia — za pomocą dokumentu lub dokumentów określonych przez to Państwo Członkowskie jako dowód wywozowy, a także za pomocą dokumentów wymienionych w lit. a) i/lub b), o ile obejmują one przetwarzanie.

Artykuł 5

1. Jeżeli wymagane jest zabezpieczenie w celu zagwarantowania właściwego wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia produktów, określonych w art. 1, jest ono składane przed przejęciem tych produktów. Takie zabezpieczenie jest wnoszone:

— w sprzedającej agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym ma być rozpoczęte lub zakończone przetwarzanie — w sytuacji gdy chodzi o produkty mające podlegać przetwarzaniu lub przetwarzaniu i wywozowi,

— w sprzedającej agencji interwencyjnej — we wszystkich pozostałych przypadkach.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie jest składane w agencji interwencyjnej innego Państwa Członkowskiego niż to, w którym znajduje się sprzedająca agencja interwencyjna, pierwsza z wymienionych przekazuje niezwłocznie do sprzedającej agencji interwencyjnej zawiadomienie pisemne zawierające:

— numer odpowiedniego rozporządzenia,

— datę i/lub numer przetargu/sprzedaży,

— numer umowy,

▼B

— nazwę nabywcy,

— kwotę zabezpieczenia w ecu,

— określenie produktu,

— ilość produktów,

— datę złożenia zabezpieczenia,

— wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia (w razie potrzeby).

Sprzedająca agencja interwencyjna sprawdza dane dotyczące zabezpieczenia.

▼M3

Artykuł 5a

1. W przypadku gdy po zwolnieniu całości lub części zabezpieczenia określonego w art. 5 stwierdza się, że dane produkty w całości lub w części nie zostały wykorzystane w wyznaczony sposób i/lub nie dotarły do wyznaczonego miejsca przeznaczenia, właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym dokonano zwolnienia zabezpieczenia, wymagają, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 od danego podmiotu gospodarczego zapłacenia kwoty równej kwocie zabezpieczenia, która uległaby przepadkowi w przypadku, w którym przed zwolnieniem zabezpieczenia wzięto by pod uwagę niedopełnienie warunków umowy. Niniejsza kwota będzie powiększona o odsetki naliczone od dnia zwolnienia zabezpieczenia do dnia poprzedzającego zapłatę.

Otrzymanie przez właściwe władze kwoty określonej w poprzednim ustępie stanowi odzyskanie korzyści finansowych przyznanych nienależnie.

2. Zapłata jest dokonana w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty otrzymania żądania zapłaty.

W przypadku gdy termin dokonania zapłaty nie zostanie dotrzymany, zainteresowane Państwo Członkowskie może postanowić, że zamiast zapłaty kwota należna będzie potrącona z przyszłych wypłat należnych danemu podmiotowi gospodarczemu.

3. Stopa procentowa obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być niższa aniżeli stopa procentowa stosowana w przypadkach rewindykacji krajowych.

W przypadku, w którym zwolnienie zabezpieczenia zostało dokonane skutkiem błędu właściwych władz, odsetek nie pobiera się lub co najwyżej należne odsetki ustala się na kwotę wyznaczoną przez dane Państwo Członkowskie i odpowiadającą zyskowi nienależnemu.

4. Państwa Członkowskie mogą powstrzymać się od żądania zapłaty określonej w ust. 1, w przypadku gdy kwota należna nie przekroczy 60 ECU, pod warunkiem że na mocy prawa krajowego takie przypadki objęte są podobnymi przepisami.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 ([1]) każda kwota otrzymana zgodnie z ust. 1 jest wypłacana na rzecz agencji płatniczej, która odpisuje daną kwotę z wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

▼B

Artykuł 6

1. W przypadku gdy przepisy określone dla wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia nie mogą być dotrzymane z powodu siły wyższej, właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym złożono zabezpieczenie lub w razie braku złożenia zabezpieczenia organ Państwa Członkowskiego, w którym miało miejsce wycofanie z zapasów, podejmuje na wniosek zainteresowanego następującą decyzję:

a) że termin ustalony dla operacji przedłuża się o niezbędny okres czasu, w następstwie zaistniałych okoliczności;

([1]) Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

▼B

lub

b) że kontrolę uznaje się za przeprowadzoną, jeżeli produkty nieodwracalnie stracono.

Jednakże w tych przypadkach siły wyższej, gdy środki określone w lit. a) i b) są nieodpowiednie, właściwy organ informuje o tym Komisję, która może wprowadzić niezbędne środki zgodnie z procedurą określoną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz odpowiednimi artykułami szczegółowych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków.

2. Wniosek określony w ust. 1 wnosi się w ciągu trzydziestu dni, licząc od dnia, w którym zainteresowany dowiedział się o okolicznościach mogących być powodem zaistnienia siły wyższej, ale w terminie określonym przez szczegółowe rozporządzenie w sprawie przedstawienia dowodu koniecznego do dokonania zwolnienia z zabezpieczenia.

3. Zainteresowany dostarcza dowód na wystąpienie okoliczności powołanych w charakterze siły wyższej.

TYTUŁ II

Produkty podlegające określonemu wykorzystaniu lub szczególnemu miejscu przeznaczenia we Wspólnocie

Artykuł 7

1. Uważa się, że produkty spełniają przepisy dotyczące określonego wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia, jeżeli zostanie stwierdzone:

a) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do przetworzenia i/lub do których mają być włączone inne produkty, które to czynności określa się dalej słowem „przetworzenie", że zostały przetworzone;

b) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia jako produkty zagęszczone, że zostały zagęszczone, zapakowane w celu sprzedaży detalicznej i przejęte przez handel detaliczny;

c) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do spożycia w niektórych instytucjach lub organizacjach, lub siłach zbrojnych i podobnych siłach, że zostały dostarczone tym instytucjom i przez nie przejęte;

oraz, w razie potrzeby, że czynności określone w lit. a), b) i c) zostały wykonane w określonych terminach.

2. Wymagania wymienione w ust. 1 lit. a), b) i c) stanowią wymagania podstawowe w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ([1]).

Artykuł 8

1. Jeżeli stosowany jest egzemplarz kontrolny T5, należy wypełnić pola 103, 104, 106 i 107 należące do części „informacje dodatkowe".

W polach 104 i 106 umieszcza się adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Należy również podać w polu 106:

— numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,

— i, w razie potrzeby, numer wycofania.

W polu 107 należy podać numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy produkty są wysyłane do trzeciego Państwa Członkowskiego, przepisy art. 21 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. W przypadku gdy dwie lub więcej operacji następują kolejno po sobie w tym samym Państwie Członkowskim, przepisy art. 22 stosuje się odpowiednio.

([1]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

▼B

Artykuł 9

Zwolnienie z zabezpieczenia jest uwarunkowane przedstawieniem dowodu, określonym w art. 4.

Artykuł 10

W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5 nie dotrze do agencji określonej w art. 3 ust. 2 w terminie trzech miesięcy:

— od wygaśnięcia terminu wyznaczonego dla wykonania danej czynności,

lub

— od jego wystawienia, jeżeli nie wyznaczono żadnego terminu,

w związku z wystąpieniem okoliczności niezależnych od zainteresowanego, ten ostatni może złożyć wniosek do właściwych organów o uznanie równoważności innych dokumentów, podając podstawę takiego wniosku i dostarczając dokumenty towarzyszące. Dokumenty te muszą odwoływać się do egzemplarza kontrolnego T5 i zawierać potwierdzenie wydane przez właściwy organ kontrolny, który sprawdził lub zlecił sprawdzenie, że produkty zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, jak również datę ich wykorzystania i/lub osiągnięcia miejsca przeznaczenia.

TYTUŁ III

Produkty wywożone ze Wspólnoty w stanie niezmienionym

Artykuł 11

1. Uważa się, że produkty podlegały wskazanemu miejsca przeznaczenia, jeżeli zostanie stwierdzone, że:

a) opuściły one w stanie niezmienionym obszar celny Wspólnoty. Do celów niniejszego rozporządzenia dostawy produktów, których wyłącznym przeznaczeniem jest spożycie na pokładzie platform wiertniczych lub wydobywczych, w tym również konstrukcji pomocniczych zapewniających wsparcie tego typu operacji, usytuowanych na obszarze europejskiego szelfu kontynentalnego lub na obszarze szelfu kontynentalnego nieeuropejskiej części Wspólnoty, jednak poza strefą trzech mil, licząc od linii podstawowej używanej do określania zasięgu morza terytorialnego danego Państwa Członkowskiego, uważane są za dostawy, które opuściły obszar celny Wspólnoty;

lub

b) osiągnęły swoje miejsce przeznaczenia w przypadku określonym w art. 34 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 ([1]);

lub

c) zostały umieszczone w zatwierdzonym magazynie zaopatrzenia żywnościowego na podstawie art. 38 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87;

lub

d) w przypadkach gdy miały podlegać przywozowi do państw trzecich, formalności celne związane z przekazaniem do spożycia zostały spełnione;

oraz, w miarę potrzeby, czynności określone w lit. a)-d) zostały wykonane we wskazanych terminach.

▼M2

2. Wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a)-d) stanowią zobowiązania pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, bez uszczerbku dla przepisów art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.

▼B

3. W przypadku gdy produkty zostały umieszczone w magazynie zaopatrzenia żywnościowego zgodnie z ust. 1 lit. c), przepisy art. 38-41 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 stosuje się, z wyjątkiem tych w art. 40 ust. 3, nawet jeśli nie przysługuje żadna refundacja.

4. Przepisy art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 stosuje się.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy produkty objęte skupem interwencyjnym podlegają wywozowi w stanie niezmienionym, przyjęcie przez organy celne zgłoszenia wywozowego ma miejsce w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie produktów z magazynów.

2. Zgłoszenie wywozowe oraz każdy inny dokument towarzyszący wymagany zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego mają, odpowiednio do danego przypadku, adnotację:

— „Produkty objęte skupem interwencyjnym z prawem refundacji — rozporządzenie (EWG) nr 3002/92”,

lub

— „Produkty objęte skupem interwencyjnym bez prawa refundacji — rozporządzenie (EWG) nr 3002/92”.

3. Nawet jeśli wywóz produktów nie powoduje prawa refundacji, te ostatnie, po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, nie są już uważane za objęte art. 9 ust. 2 Traktatu EWG, a do ich przepływu stosuje się przepisy art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) ([1]) nr 2726/90.

4. Warunki dotyczące wymaganego terminu przyznania refundacji oraz przedstawianego w tym celu dowodu stosuje się, jeśli dotyczy to zwolnienia z zabezpieczenia.

Artykuł 13

1. W przypadku stosowania egzemplarza kontrolnego T5 należy wypełniać pola 103, 104, 106, 107 oraz, w razie potrzeby, pole 105 w części zatytułowanej „Informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 powinny zawierać adnotacje, określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Należy również podać w polu 106:

— numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,

i

— numer polecenia wycofania.

Numer odpowiedniego rozporządzenia podaje się w polu 107.

2. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany do zwolnienia z zabezpieczenia, określonego w art. 5 i do dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ posiadający zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie i bezpośrednio uwierzytelnioną kopię egzemplarza kontrolnego T5 do właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji.

W tym przypadku zainteresowany wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do zapłacenia przez… (z podaniem nazwy i pełnego adresu właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji)”.

3. W przypadku gdy nie było możliwe wywiązanie się z terminu 12 miesięcy, przewidzianego na przedstawienie dowodu wywozu w celu dokonania wypłaty refundacji, zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, z powodu opóźnień administracyjnych w przekazywaniu zabezpieczenia egzemplarza kontrolnego T5 przez agencję posiadającą zabezpieczenie do właściwego organu dokonującego wypłaty

([1]) Dz.U. L 262 z 26.9.1990, str. 1.

▼B

refundacji, data otrzymania egzemplarza przez agencję posiadającą zabezpieczenie będzie uważana jednocześnie za datę odbioru przez organ przyznający refundację.

Artykuł 14

1. Produkty, które po dopuszczeniu zgłoszenia wywozowego przez służby celne obejmuje jedna z procedur określonych w tytule X rozdział 1 rozporządzenia (EWG) nr 1214/92 w celu ich przewozu do stacji miejsca przeznaczenia lub dostarczenia odbiorcy spoza obszaru celnego Wspólnoty, są uważane za wywiezione z chwilą zastosowania wobec nich niniejszej procedury.

2. Kiedy stosuje się ust. 1, urząd celny wywozu przyjmujący zgłoszenie wywozowe zapewnia, że jedna z adnotacji podanych, odpowiednio, w art. 7 ust. 4 lub ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 znajduje się w dokumencie wydanym jako dowód wywozu.

3. Urząd celny wywozu może zezwolić na zmianę umowy przewozu ustalającej docelowe miejsce przewozu wewnątrz Wspólnoty jedynie po dokonaniu stwierdzenia, że:

— jeżeli w agencji interwencyjnej zostało złożone zabezpieczenie do celów zapewnienia, że wywóz miał miejsce, to zabezpieczenie nie zostało zwolnione,

lub

— że złożone zostało nowe zabezpieczenie.

Jednakże jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione na podstawie ust. 1 i jeśli produkt nie opuścił obszaru celnego Wspólnoty w dopuszczalnym terminie, urząd celny wywozu informuje o tym agencję odpowiedzialną za zwolnienie z zabezpieczenia i przekazuje jej w jak najszybszym terminie wszystkie niezbędne dane szczegółowe. W tych przypadkach uważa się, że zabezpieczenie zostało niesłusznie zwolnione, a jego kwota podlega zwrotowi.

▼M2

Artykuł 15

1. Zwolnienie zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu, określonego w art. 4, oraz

— jeżeli produkty mają być przywiezione do określonego państwa trzeciego, lub

— jeżeli w przypadkach, gdy produkty mają być wywiezione ze Wspólnoty, występują poważne wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia

pod warunkiem przedstawienia dowodu określonego w art. 17 i 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać przedstawienia dodatkowych dowodów, że dane produkty zostały rzeczywiście wprowadzone na rynek danego państwa trzeciego dokonującego przywozu.

W przypadkach zaistnienia poważnych wątpliwości, co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów Komisja może wezwać Państwa Członkowskie do zastosowania przepisów niniejszego ustępu.

2. W przypadku gdy produkt ma być przywieziony do określonego państwa trzeciego i gdy kwota refundacji jest odliczana od ceny sprzedaży, a stosowny dowód, określony w ust. 1 nie został dostarczony:

a) część zabezpieczenia może zostać zwolniona po przedstawieniu dowodu, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty; kwota zwolniona jest równa najniższej kwocie refundacji, wyznaczonej zgodnie z art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, obowiązującej w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe;

b) dodatkowo, oprócz kwoty określonej w lit. a), zostanie zwolniona ta część zabezpieczenia, która odpowiada różnicy między najniższą kwotą określoną powyżej, a kwotą refundacji obowiązującą w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe do państwa trzeciego

▼M2

dokonującego wywozu, do wysokości do której kwota ta nie przekracza kwoty refundacji obowiązującej dla obligatoryjnego miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy:

— wywóz do wyżej wymienionego państwa trzeciego nie mógł być dokonany ze względu na siłę wyższą, oraz

— dowód przywozu do innego kraju przeznaczenia został przedłożony zgodnie z ust. 1.

▼B

Artykuł 16

1. W przypadku stosowania przepisów art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 754/76 ([1]):

— zabezpieczenie określone w art. 5 ust. 1 ulega przepadkowi, jeżeli nie zostało zwolnione,

— kwota równa zabezpieczeniu musi być zwrócona, jeżeli to ostatnie zostało już zwolnione.

2. W przypadku gdy produkty, dla których złożono zabezpieczenie, określone w art. 5 ust. 1, opuszczają obszar celny Wspólnoty i jeżeli formalności wymagane dla uzyskania refundacji nie zostały spełnione, formalności te, do celów stosowania rozporządzenia (EWG) nr 754/76, uznaje się za dokonane i ust. 1 stosuje się.

3. Kwota zabezpieczenia określonego w ust. 1 i 2 jest uznawana za zabezpieczenie, które uległo przepadkowi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78 ([2]).

4. Zainteresowany przedstawia właściwemu organowi dowód, mający postać świadectwa wydanego przez daną agencję interwencyjną, świadczący o tym, że przepisy ust. 1 były przestrzegane lub że żadne zabezpieczenie nie zostało złożone.

Artykuł 17

Jeżeli w następstwie okoliczności niezależnych od zainteresowanego egzemplarz kontrolny T5 mający stanowić dowód, że produkty były zgodne z miejscem przeznaczenia określonego w art. 11 ust. 1, nie dotarł do agencji określonej w art. 3 ust. 2 w ciągu trzech miesięcy od jego wystawienia, zainteresowany może, zgodnie z przepisami art. 47 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, przedłożyć właściwemu organowi uzasadniony wniosek o uznanie równoważności innych dokumentów.

TYTUŁ IV

Produkty wywożone ze Wspólnoty po ich przetworzeniu

Artykuł 18

Uważa się, że produkty podlegały przewidzianemu wykorzystaniu i miejscu przeznaczenia, jeżeli ustali się, że wymagania art. 7 i 11 były przestrzegane.

Artykuł 19

W przypadku gdy produkty mają podlegać wywozowi po przetworzeniu, przyjęcie zgłoszenia wywozowego przez organy celne ma miejsce w tym Państwie Członkowskim, w którym miało miejsce ostateczne przetworzenie.

([1]) Dz.U. L 89 z 2.4.1976, str. 1.
([2]) Dz.U. L 50 z 22.2.1978, str. 1.

▼B

Artykuł 20

1. W przypadku gdy produkty mają być wysłane w stanie niezmienionym w celu przetworzenia po dokonaniu ich wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez sprzedającą agencję interwencyjną, a pola 103, 104, 106 i 107 w części „Informacje dodatkowe" wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera ponadto:

— numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,

— w razie potrzeby, numer wycofania, oraz

— adnotację „produkty objęte interwencją, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego".

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. a) W przypadku gdy produkty podlegają wysyłce po ich przetworzeniu w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych, i są przeznaczone do dalszego przetworzenia już po dokonaniu wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez organ kontrolujący przetwarzanie.

b) Pola 103, 104, 106 i 107 należące do części egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanej „Informacje dodatkowe" wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

— numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,

— adnotację „produkty objęte interwencją, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego".

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

3. a) W przypadku gdy produkty podlegają wywozowi po ich przetworzeniu i mają przekroczyć przez terytorium jednego lub więcej innych Państw Członkowskich, egzemplarz kontrolny T5 jest wystawiany przez urząd celny wywozu na podstawie przedstawienia dokumentu wydanego przez organ sprawdzający przetwarzanie. Dokument ten jest przechowywany przez urząd celny wywozu.

Jednakże dokument ten nie jest wymagany, w przypadku gdy ten urząd celny wywozu sprawdził odpowiednie przetwarzanie.

b) Pola 103, 104, 106 i 107 oraz, w razie potrzeby, 105 należące do części egzemplarza kontrolnego zatytułowanej „Informacje dodatkowe" wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

— numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną, i

— w razie potrzeby, numer dokumentu określonego w lit. a).

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany w celu zwolnienia z zabezpieczenia określonego w art. 5 i w celu dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ posiadający zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie i bezpośrednio uwierzytelnioną kopię egzemplarza kontrolnego T5 do właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji.

W tym przypadku zainteresowany wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do wypłacenia przez…" (z podaniem Państwa Członkowskiego i wskazaniem pełnej nazwy i adresu właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji).

▼B

Artykuł 21

1. W przypadku gdy produkty zostały wysłane do innego Państwa Członkowskiego w celu przetworzenia i jeżeli produkty przetworzone:

— są wysyłane do trzeciego Państwa Członkowskiego lub innego Państwa Członkowskiego w celu dalszego ich przetworzenia,

lub

— przekraczają terytorium trzeciego Państwa Członkowskiego lub innego Państwa Członkowskiego w celu wywiezienia,

wtedy właściwy organ określony w art. 20 ust. 2 lub 3 wydaje, odpowiednio, jeden lub więcej egzemplarzy kontrolnych T5.

Egzemplarz lub egzemplarze kontrolne T5 wypełnia się:

— w przypadku określonym w akapicie pierwszym tiret pierwsze, jak określono w art. 20 ust. 2 lit. b),

— w przypadku określonym w akapicie pierwszym tiret drugie, jak określono w art. 20 ust. 3 lit. b),

wykorzystując informacje podane w oryginale egzemplarza kontrolnego T5. Ponadto numer porządkowy, datę wydania dokumentu oryginalnego i nazwę organu, który go wydał, wpisuje się w polu 106 egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5.

2. W przypadku określonym w ust. 1 właściwy organ, który sprawdził operację, wpisuje odpowiednią adnotację i przesyła niezwłocznie i bezpośrednio oryginał egzemplarza kontrolnego T5 do agencji określonej w art. 3 ust. 2 i podaje w oryginale egzemplarza kontrolnego T5, w polu zatytułowanym „Kontrola wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia", że produkt został wysłany do innego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument określony w art. 4 lit. a) zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 22

1. W przypadku gdy dwie lub więcej operacji, z wyjątkiem wywozu (takie jak: przetwarzanie, pakowanie, przejęcie) 212,2 występują kolejno w tym samym Państwie Członkowskim, państwo to może zdecydować o uznaniu tych operacji za jedną operację. W tym przypadku nie wydaje się żadnego egzemplarza kontrolnego T5, zanim wszystkie przewidziane operacje nie zostaną wykonane.

Po wykonaniu kontroli wszystkich operacji oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest odsyłany do agencji określonej w art. 3 ust. 2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tego systemu.

2. W przypadku gdy Państwa Członkowskie decydują o nieprzestrzeganiu procedury określonej w ust. 1, właściwy organ wydaje po każdej operacji egzemplarz kontrolny T5. Właściwy organ, który sprawdził operację, podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanym „Kontrola wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia", że produkt został wysłany wewnątrz tego samego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument określony w art. 4 lit. a) zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 23

Przepisy art. 10, 12 ust. 2, 4, art. 13 ust. 3 oraz art. 14-17 stosuje się do niniejszego tytułu.

▼B

TYTUŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o pełnej nazwie i adresie właściwych organów kontrolnych, określonych w art. 2 ust. 1. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie informują co kwartał Komisję o przypadkach zastosowania przez nie art. 6 ust. 1, określając powołane okoliczności, ilości i podjęte środki.

3. Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji, 1 marca i 1 września każdego roku, wykaz zawierający liczbę wniosków zgłoszonych na podstawie art. 10 lub 17, z podaniem przyczyny, o ile jest wiadoma, nieodesłania egzemplarzy kontrolnych T5, ilości i charakteru dokumentów dopuszczonych jako równoważne.

Artykuł 25

1. Rozporządzenie (EWG) nr 569/88 traci moc. Jednakże stosuje się je nadal do operacji, w których wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych nastąpiło przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 569/88 pozostaje w mocy w ciągu okresu przejściowego, podczas którego szczegółowe akty wspólnotowe w dalszym ciągu odnoszą się do tego Załącznika. W przypadku gdy Załącznik ten powołuje się na jednolity dokument urzędowy lub w przypadku dokumentu potwierdzającego wspólnotowy status produktów, wymieniony w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 569/88, powołanie to jest równoznaczne z wymienieniem egzemplarza kontrolnego T5.

2. Do operacji przeprowadzanych na podstawie art. 2 ust. 3, w przypadku których wycofanie z zapasów interwencyjnych następuje najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r. i w odniesieniu do których określone warunki wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia są prawdopodobnie spełnione w dniu 1 stycznia 1993 r. lub po tym dniu, dokumenty towarzyszące produktom zawierają następujące adnotacje:

— Aplicación del procedimiento establecido en el Reglamento (CEE) nº 569/88

— Anvendelsesprocedure forordning (EØF) nr. 569/88

— Anwendung des Verfahrens gemäß der Verordnung (EWG) Nr. 569/88

— Εφαρμογή της διαδικασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/88

— Application of Procedure under Regulation (EEC) No 569/88

— Application de la procédure du règlement (CEE) nº 569/88

— Applicazione del procedimento secondo il regolamento (CEE) n. 569/88

— Toepassing procedure Verordening (EEG) nr. 569/88

— Aplicação do procedimento previsto no Regulamento (CEE) n.º 569/88.

▼B

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.*

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych w dniu 1 stycznia 1993 r. lub po tym dniu. Jednakże przepisy art. 25 ust. 2 stosuje się od dnia 1 listopada 1992 r.

Nie naruszając przepisów art. 25, wszystkie akty wspólnotowe odnoszące się do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1687/76 ([1]) lub rozporządzenia (EWG) nr 569/88 lub ich artykułów uważa się za wymieniające niniejsze rozporządzenie lub jego odpowiednie artykuły.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 190 z 14.7.1976, str. 1.